

være uden for en føderal udvikling, ønsker at være uden for en udvikling imod et Europas Forenede Stater, men godt vil være med i et praktisk europæisk samarbejde. Det synes jeg kan bruges offensivt, og det bør bruges og skal også bruges offensivt.

Så til fru Elisabeth Arnold, der er glad for, at jeg ikke bruger europæisering som et skældsord: Nej, det gør jeg ikke, men jeg er imod det på nogle områder – ikke på alle områder, men på visse områder er jeg imod det. Jeg mener faktisk, at af demokratiske grunde er det afgørende, at vi kan vedtage de væsentlige økonomisk-politiske beslutninger her i Folketinget. Det er også et svar til hr. Claus Larsen-Jensen, der siger, at når man sænker skatten for de lavestlønnede, er det jo også det, vi gør her i Danmark, og derfor er det fint, at EU gør det.

Jamen det er jo ikke på den måde, vi skal diskutere de ting. Selv om en ting kan være udmærket, må vi jo fastholde, at fordelingspolitiske spørgsmål, personskattespørgsmål og den grundlæggende økonomiske politik stadig bliver diskuteret her i Danmark. Der er borgerlige, der er socialister, der er SF'ere, og der er midterpartier, og den danske befolkning sammensætter et Folketing, der kan diskutere de ting. Vi har også reel mulighed for selv at træffe beslutningerne, men meget af det ville gå tabt, hvis man siger ja den 28. september.

Så lige til sidst om østudvidelsen, hvor det blev sagt, at der kan være en pointe i, at vi måske ikke ændrer så meget ved at sige nej. Jeg tror alligevel – og det er dér, min påstand kommer ind – at et dansk nej også vil have nogle perspektiver med hensyn til at få et bedre europæisk samarbejde. I et Europa med flere rum vil et dansk nej få stor betydning, og dette perspektiv er også vigtigt, når det gælder om at få Østeuropa med ind i det europæiske samarbejde.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg vil godt takke hr. Holger K. Nielsen, for nu bliver der i hvert fald delvis svaret på de spørgsmål, som bl.a. jeg stillede.

Jeg hørte stadig ikke hr. Holger K. Nielsen komme med nogen som helst konkrete bud på, hvor det lige præcis er, ansøgerlandene kan mærke det danske nej til euroen. Nu får vi at vide, at der bliver nogle flere rum osv., men hvor er det præcis, det kan være med til at bremse udvidelsesprocessen? Som jeg ser det,

kan et dansk ja kun være med til at speede op på processen – altså præcis det modsatte af, hvad hr. Holger K. Nielsen påstår – idet et dansk ja jo vil trække i samme retning som det, samtlige ansøgerlande ønsker sig. Det venter vi stadig på et svar på.

Så kan jeg forstå på hr. Holger K. Nielsen, at det bliver lidt af en tilståelsessag nu, for der er ikke rigtig nogen konkrete politiske indrømmelser eller politiske konsekvenser for Danmark her og nu. Men jeg hørte SF's ordfører sige, at det eneste sted, hvor man måske kan pege på, at der er noget konkret at komme efter, er, at vi frasiger os devalueringsinstrumentet, og det er jo reel snak, at SF nu begynder at tale for, at det ikke er et instrument, man skal fraskrive sig for evig tid. Vi er uenige med SF i den bedømmelse, men jeg tager da hatten af for, at hr. Holger K. Nielsen i det mindste er så konkret og siger, at man mener, de instrumenter er så vigtige for Danmark, at man ikke vil frasige sig dem.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg vil gerne holde lidt fast i den nuværende situation og spørge hr. Holger K. Nielsen: Hvad synes SF, der er særlig visionært i, at Danmark i mange år fulgte D-marken, og at Danmark nu følger euroen? Hvad er visionen i det? Er det virkelig særlig demokratisk? Det er det i hvert fald ikke efter min opfattelse af, hvad demokrati er. For mig er demokrati, at Danmark gør sin indflydelse gældende og påpeger, hvad vi synes er vigtigst at prioritere, men det er da ikke demokrati at stå udenfor og være utilfredse.

Så snakker hr. Holger K. Nielsen også om devaluering og siger, at den ret skal vi ikke frasige os. Er det ikke et faktum, at devaluering nu ikke længere er noget, man vælger, men noget, man tvinges til? Og for det andet: Synes hr. Holger K. Nielsen, at devaluering sinstrumentet er særlig solidarisk over for de lande, man handler særlig meget med? Det synes jeg da er visionært at diskutere: Er devaluering et særlig solidarisk instrument, som SF med glæde vil benytte?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Holger K. Nielsen siger, at det ikke er ønskeligt at ændre fastkurspolitikken, og det er jo fornuftigt nok. Så kan vi senere få en diskussion